

Мій альбомна дорогу

Степан Чарнецький

Казали мені люди, що в нову податись
Гадаєте дорогу. Вже і костюм шиють,
Мирт жде, щоби вінком голівку вашу вбрати,—
Все готове... Ще тільки перед світом криють.

І в тім невдала фарса! Бо й пощо таїти,
Я ж певно не торкну докором струн сумління,
Бо я вас розумію: жити, жити, жити!..
В нову дорогу йдете — по нові вражіння!..

Не жаль мені годин, прожитих разом з вами,
Хоть їх не раз душа з тугою споминає,
Не раз уста вишневі надять ще чарами —
Минуло... Що ж робити? "Все йде, все минає..."

Вам здавалось, що я би дуже зажурився
Та в рими вас врізьбив і мого серця болі?..
Дарма! В життю так часто. Перший акт скінчився.
Боюся, що у другім випадете з ролі...

Угору завіса! Нехай життя година
Безжурно вам минає скорим птаха летом;
Від серця вам бажаю: щастя, долі, сина,
А син ваш, ясна пані, щоби був поетом!

Щоби великий жар кохання взяв у груди,
А в серце — тиху тугу зоряної ночі,
Щоб вмів орлом звестися над життя, над бруді,
А мав би певно син ваш ваші сині очі...

Щаслива вам дорога! Непроглядну вслону
Киньте на наше вчора — завтра йдіть стрічати,
Може, вам скрань вбере у золоту корону,
А доля цвітом щастя шлях буде встеляти...

Іди, іди! В моїй душі глуха пустеля
Оживиться... Ось слухай: йде юрба криклива;

Хто зна, чи ще коли зійдемося — mia bella* —
Йди на життя нове, іди — і будь щаслива!..

***

---

* Моя прекрасна (іт.).

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.